

ZAPISNIK

sa šeste sjednice Anketnog odbora za prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa prilikom prodaje imovine Duvanskog kombinata Podgorica AD u stečaju Skupštine Crne Gore, održane 13. oktobra 2015. godine

Sjednica je počela u 10:05 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Branko Čavor, Milorad Vuletić, Predrag Sekulić, Velizar Kaluđerović, Danko Šarančić, Almer Kalač, Izet Bralić i Goran Tuponja.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici: Koča Pavlović, Vladislav Bojović i Nik Gjeloshaj.

Sjednici su, u skladu sa Poslovníkom Skupštine Crne Gore, prisustvovali: Vasilija Obradović, predstavnik NVO „Institut alternativa“, Snežana Vidaković i Saša Popović, članovi Novog sindikata Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

Rad sjednice pratili su predstavnici medija.

Predsjednik Odbora konstatovao je da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

-usvajanje zapisnika sa četvrte sjednice-

1. Uzimanje izjava, u skladu sa Zakonom o parlamentarnoj istrazi, od sljedećih lica:

- Dragana Rakočevića, sudije Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica;
- Miodraga Anđelića, stečajnog sudije Privrednog suda Crne Gore u predmetu Duvanski kombinat AD Podgorica i
- Veselina Raičevića, stečajnog upravnika Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

* * *

Zapisnik sa četvrte sjednice Odbora usvojen je bez primjedbi.

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis.

* * *

Zamjenik predsjednika Anketnog odbora, Branko Čavor, predložio je da se sjednica Anketnog odbora, imajući u vidu da danas počinje prva sjednica drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja Skupštine Crne Gore u 2015. godini na Cetinju i da je neophodno da poslanici prisustvuju istoj, odloži za četvrtak, neki drugi dan ili za danas u terminu nakon 14:00 časova. Takođe, ukoliko navedeno nije prihvatljivo predložio je da se prisutni članovi Anketnog odbora izjasne o navedenom.

Predsjednik Anketnog odbora, Aleksandar Damjanović, obavijestio je članove Anketnog odbora, da će biti službeno odsutan 15. i 16. oktobra, te da zbog ranije utvrđenih termina održavanja sjednica Odbora, potrebe da isti izvrši sa radom, najkasnije do 4. novembra 2015. godine, ranije preuzetih obaveza poslanika, nije u mogućnosti da odloži sjednicu. Takođe, je iznio stav da će sjednicu odložiti jedino ukoliko dobije saglasnost svih prisutnih članova Anketnog odbora, te da nije u mogućnosti da uvaži predlog zamjenika predsjednika Anketnog odbora.

U raspravi, povodom održavanja sjednice, učestvovali su poslanici: Danko Šarančić, Aleksandar Damjanović, Branko Čavor, Goran Tuponja, Milorad Vuletić, Velizar Kaluđerović, Izert Bralić i Almer Kalač.

Nakon rasprave, **predsjednik Anketnog odbora, Aleksandar Damjanović**, konstatovao je da, imajući u vidu da je sjednica počela, tj. da jedan broj članova Odbora insistira da se nastavi sa radom da istu neće prekidati, te da članovi Anketnog odbora koji budu prisustvovali plenarnoj sjednici, mogu uzeti izjave od pozvanih lica, po povratku sa sjednice Skupštine Crne Gore, u toku dana, ili u terminu koji bi se naknadno utvrdio. Takođe, konstatovao je da sjednici, u prvom dijelu, prisustvuju poslanici: Danko Šarančić, Velizar Kaluđerović i Aleksandar Damjanović.

Poslanik Danko Šarančić, postavio je pitanje stečajnom upravniku DKP-a, Veselinu Raičeviću, koje se odnosilo na Ugovor o kupoprodaji nepokretnosti između DKP-a i Zetogradnje DOO Podgorica, odnosno, član 2 Ugovora, gdje je navedeno da je osnov za zaključenje istog, odluka stečajnog upravnika od 15. juna 2010. godine kojom je prihvaćena ponuda Zetogradnje da se imovina DKP-a proda za iznos od oko 13 miliona eura uprkos procjeni komisije DKP-a od oko 25 miliona eura, kao najpovoljnija, te shodno tome zbog čega su kupcu – Zetogradnji priznati tzv. efektivni troškovi, odnosno kamate od 8% na godišnjem nivou, kako je navedeno u članu 10 Ugovora. Drugo pitanje odnosilo se na to, zbog čega su Zetogradnji priznati troškovi rušenja postojećih objekata u iznosu od 700 hiljada eura.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, ukazao je da se u javnosti pominje procjena od oko 25 miliona eura, te da ista u stečajnom postupku ne figurira, i da je po njegovom saznanju to procjena koju je radio stečajni dužnik i da je u DKP-u od 2002. godine iskazivan negativan finansijski rezultat, da su gubici kulminirali 2009. i 2010. godine i da su bili nepokriveni u iznosu od preko 15 miliona eura. Ukazao je da je navedena procjena rađena za potrebe stečajnog dužnika i da je vršena revalorizacija osnovnih sredstava, imovine i ostalog, kako bi se izvršilo pokrivanje gubitaka koji su iskazivani. Iskazao je stav da navedena procjena za stečajnog upravnika nije validna i da je u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava angažovao procjenitelje koji su izvršili procjenu imovine DKP-a za potrebe raspisivanja oglasa, i da su shodno navedenom urađene dvije procjene, od kojih je prva „preliminarna“ s obzirom da je u međuvremenu vršen popis imovine i ostalo, i da je objedinjena 1. avgusta 2010. godine i da na istu, niko od učesnika u postupku nije imao prigovor, kao i da je njegova odluka zakonita. Takođe, ukazao je da otvaranjem stečajnog postupka, stečajni upravnik, preuzima sve ingerencije stečajnog dužnika i da se raspuštaju svi organi stečajnog dužnika, kao i da je Zetogradnja DOO Podgorica dostavila ponudu sa ponuđenom cijenom, uslovima i sa pravnim pretpostavkama za zaključenje ugovora o kupoprodaji u kojim je dato pet uslova, od kojih se peti uslov odnosi na Sporazum potpisan između Vlade Crne Gore, Glavnog grada Podgorica i Zetogradnje DOO Podgorica. Takođe, naveo je da je kroz uslove; pod tačkom jedan traženo da stečajni upravnik garantuje za imovinu 1/1; u tački dva da se izda garancija u vezi sa određenim teretima na imovini; u odnosu na tačku tri podsjetio je da je DKP imao dvije ćerke firme – zavisno društvo DOO „Duvankomerc“ (koje je u momentu otvaranja stečaja u DKP-u već bilo u stečaju) i DOO „Obrada i prerada duvana“, i da je kupac tražio da se njihov dio imovine obuhvati kupoprodajnim ugovorom što je i obezbijeđeno, nakon što je dobijena saglasnost od stečajnog upravnika DOO „Duvankomerc“ i saglasnost Upravnog odbora DOO „Obrada i prerada duvana“; u tački četiri

da je traženo da prije primopredaje nepokretnosti sa predmetom građevinskog zemljišta, a u cilju neophodnog formiranja urbanističke parcele i sprovođenja postupka parcelizacije postojećih katastarskih parcela prema detaljnom urbanističkom planu, poruši i ukloni sve postojeće objekte o svom trošku ili da u protivnom iznos troškova rušenja i uklanjanja objekata sa lokacije koji će tom prilikom nastati za kupca umanjani ponuđeni iznos kupoprodajnog ugovora, te da je, na bazi navedenog, u konsultaciji sa stečajnim sudijom izdao nalog ovlaštenom procjenjivaču koji je za potrebe stečajnog upravnika napravio kalkulaciju troškova rušenja postojećih objekata DKP-a AD u stečaju, koji ukazuje da je ponuđena cijena od 700 hiljada eura adekvatna i da bi ti troškovi, ukoliko bi to prihvatio na sebe, bili mnogo veći, te da je zbog navedenog prihvatio uslov Zetagrađnje DOO Podgorica i potpisivanje ugovora sa teretom od 700 hiljada eura.

U vezi sa kamatom od 8%, ukazao je da je kupac ponudio da plati kupoprodajnu cijenu, a da mu se imovina preda u roku od 30 dana, i da je u slučaju da se od njega traži avansno plaćanje, 30%, 40%, 50%, tražio da se na sredstva koja angažuje, prije predaje imovine, plaćaju troškovi kamate na godišnjem nivou od 8%. U vezi sa navedenim iznio je podatak da je u tom periodu prosječna kamata kod banaka bila između 10% i 12%, gdje, po njegovom mišljenju i ostalih, nije bilo štete za potpisivanje Ugovora.

Takođe, podsjetio je na situaciju u kojoj se nalazio DKP i da je 30. juna 2010. godine trebalo isplatiti blizu 5 miliona eura za radnike DKP-a i za radnike Duvankomerca 1,4 miliona eura, do 1. novembra 2010. godine, i da u budžetu Crne Gore nije bilo raspoloživih sredstva i da ni jedna banka nije bila spremna da DKP-u da odgovarajući kredit. Takođe, napomenuo je da je navedeni Ugovor zaključen, sa rokom premještanja fabrike od 22 mjeseca, odnosno, 26. aprila 2012. godine.

Poslanik Danko Šarančić, u komentaru na date odgovore iskazao je stav da je čuo dovoljno informacija da, shodno Zakonu o obligacionim odnosima, traži da jedan od zaključaka Anketnog odbora bude da se pozovu nadležni državni organi da navedeni Ugovor proglase ništavim, jer je isti, po njegovom mišljenju, štetan za državu Crnu Goru, manjinske akcionare i zaposlene u DKP-u.

Poslanik Velizar Kaluđerović, kroz pitanja stečajnom upravniku DKP-a, ukazao je da je 25. maja 2010. godine otvoren stečajni postupak u DKP-u, a 2. juna 2010. godine donijeta odluka, od strane stečajnog upravnika, da se proda kompletna nepokretna imovina DKP AD u stečaju i o tome obaviješteni stečajni sud i ključni povjerioci. U vezi sa navedenim interesovalo ga je zašto je donijeta takva odluka koja je, po mišljenju poslanika Kaluđerovića, u direktnoj suprotnosti sa odredbama Zakona o insolventnosti privrednih društava, član 31 stav 3; zatim zašto je oglas o prodaji objavljen samo u dnevnom listu „Pobjeda“ sa rokom od osam dana; zašto postoji razlika od 285 hiljada eura između dostavljene i odluke kojom su obaviješteni stečajni sud i 10 ključnih povjerilaca (navedeno da će početna cijena na licitaciji biti 13,5 miliona eura, a u oglasu o prodaji 13,215 miliona eura); zašto je kao stečajni upravnik prihvatio samo cijenu nezavisnog procjenitelja o vrijednosti imovine DKP-a u čijem izvještaju stoji da je u pitanju samo informativna procjena a postojala je procjena nadležne komisije DKP-a koja je procijenila imovinu na duplo veći iznos. Takođe, u odnosu na klauzule Ugovora o kupoprodaji sa DOO „Zetagrađnja“ zaključenog 21. juna 2010. godine, postavio je pitanje zašto je stečajni upravnik prihvatio klauzule koje, po njegovom mišljenju, daju drastične povoljnosti kupcu imovine u odnosu na ono što je bilo javno oglaseno, a što je bilo nedostupno ostalim, potencijalnim, ponuđačima. Na kraju interesovalo ga je zašto je Ugovor o kupoprodaji nepokretnosti DKP-a zaključen dvadesetak dana prije nego što je zaključen Sporazum (Vlada, Glavni grad i

Zetogradnja), a u Sporazumu je navedeno da je potpisivanje Sporazuma preduslov za zaključenje Ugovora o kupoprodaji, kao i ukazao da su Sporazumom utvrđene obaveze koje, po njegovom mišljenju, višestruko povećavaju vrijednost nepokretnosti DKP-a.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, obavijestio je Anketni odbor da se za prodaju imovine DKP-a vodi posebna parnica pred Privrednim sudom u Podgorici, da je donešena prvostepena presuda i da je postupak po žalbi trenutno pred Apelacionim sudom. Ukazao je i na član 4 stav 1 Zakona o parlamentarnoj istrazi. Naveo je da je stečajni dužnik podnio izjavu za izradu Plana reorganizacije i da je u istoj, kao i u načinu izrade Plana reorganizacije, preduslov za izradu Plana bio je prodaja imovine DKP-a. Takođe, naveo je da Plan reorganizacije, koji je usvojen 2. novembra 2010. godine, u svakom segmentu potvrđuje i elaborira odluku stečajnog upravnika da proda imovinu u junu mjesecu 2010. godine. Na pitanje zašto je oglas objavljen u samo jednom dnevnom listu ukazao je da je to definisano Zakonom o insolventnosti privrednih društava da se oglas objavljuje u jednom od dnevnih listova koji izlaze u Republici i Službenom listu Crne Gore, a da Zakon o stečaju definiše da se oglas objavljuje u dva dnevna lista. Ukazao je da je oglas objavljen sa rokom od osam dana iz razloga što je „dan D“ za DKP bio 30. jun 2010. godine, kako bi se, kroz prodaju imovine, eventualno obezbijedila sredstva da se 247 radnika, koji su proglašeni tehnološkim viškom, isplatile otpremnine, u prosjeku oko 13 hiljada eura, i da se isplate zaostale zarade za 450 radnika u prosjeku oko 2,5 miliona eura sa sudskim presudama, te da je to bio razlog zašto je oglas objavljen na osam dana i naveo da u Zakonu nije ograničeno na koji rok se raspisuje oglas. U odnosu na umanjenje cijene, za 285 hiljada eura, ukazao je da je nakon dostavljanja obavještenja, 4. juna 2010. godine dobio izvještaj od ovlaštenog procjenitelja Pavličevića, kojim je određena cijena na koju je i raspisan oglas za prodaju imovine DKP-a. Na pitanje zašto je Ugovor potpisan prije potpisivanja Sporazuma, ukazao je da je Ugovor potpisan 26. juna 2010. godine i da to nema veze sa kupoprodajom imovine DKP-a, jer su to dodatni uslovi koje u tački pet svoje ponude ponuđač traži od grada, resornog ministarstva, odnosno, Vlade Crne Gore, to jest, da mu garantuju da će na lokalitetu DKP-a doći do izmjena detaljnog urbanističkog plana. Takođe, naveo je da je Vlada na istoj sjednici razmatrala, Nacrt sporazuma i utvrdila tačke, izvještaj o realizaciji toka stečajnog postupka u DKP-u, i dala saglasnost stečajnom upravniku na potpis Ugovora, kao najveći povjerilac, a za Sporazum na istoj sjednici dala ovlaštenje ministru Branimiru Gvozdenoviću da potpiše Sporazum sa Glavnim gradom i Zetogradnjom. Takođe, naveo je da je Sporazumom traženo da se izvrše izmjene detaljnog urbanističkog plana da bi se na toj lokaciji moglo graditi i podsjetio da je detaljni urbanistički plan lokacije DKP izvršen tek godinu i po dana nakon izvršene prodaje (usvojen detaljan plan), za što postoji odgovarajuća dokumentacija, te da shodno navedenom, po mišljenju stečajnog upravnika, ne stoji tvrdnja da je Sporazumom značajno uvećana vrijednost. Podsjetio je i da je generalnim urbanističkim planom Titograda iz 1990. godine, predviđeno izmještanje DKP-a na buduću industrijsku zonu, te da je i to bio osnov za potpisivanje Sporazuma.

Poslanik Velizar Kaluđerović, u komentaru na odgovore, ukazao je da je Ugovor o kupoprodaji i u DKP-u i Zetogradnji zaveden na datum 21. jun 2010. godine, te da su članovi Anketnog odbora od Vlade dobili informaciju, da je 24. juna 2010. godine, Vlada razmatrala verzije Predloga ugovora i Predloga sporazuma i dala određene sugestije na tekst oba akta, te iskazao mišljenje da je neko obmanuo Vladu ili je Vlada svjesno prihvatila da bude obmanuta, s obzirom da je Ugovor već zaključen a Vlada je razmatrala verzije oba akta. Takođe, ukazao je da je stečajni upravnik 2. juna 2010. godine obavijestio Privredni sud i 10 najvećih povjerilaca, da je odlučio da proda nepokretnu imovinu DKP-a po početnoj cijeni od 13,5 miliona eura, te da je

nekoliko dana kasnije oglas objavljen u Službenom listu Crne Gore i dnevnom listu „Pobjeda“, kao i da je Zakonom o insolventnosti privrednih društava, između ostalog, definisano da se oglas objavljuje u dnevnoj štampi u Republici, a ne u jednom listu kako je naveo stečajni upravnik. Iskazao je mišljenje da je, u cilju kvalitetnije valorizacije imovine, trebalo omogućiti da što veći broj potencijalnih kupaca sazna da se neka imovina prodaje. Takođe, naveo je da je veoma važna činjenica što je Ugovor zaključen prije Sporazuma, te da su se u Sporazumu država i Glavni grad obavezali da na lokaciji DKP-a urbanistički „nacrtaju sve što kupac bude poželio“ i da su se, između ostalog, obavezali da će kupcu, kada bude gradio na tom lokalitetu, priznati da je platio naknadu za komunalno opremanje građevinskog zemljišta za površinu od oko 20 hiljada m², što je iznos od oko 3 miliona eura. Poslanik Kaluđerović podsjetio je da je u odredbama 4 i 7 Sporazuma, navedeno da je Sporazum preduslov za zaključenje Ugovora o kupoprodaji.

Predsjednik Anketnog odbora, Aleksandar Damjanović, u vezi sa dilemom stečajnog upravnika, podsjetio je na član 4 Zakona o parlamentarnoj istrazi, kao i na član 1 Odluke o otvaranju parlamentarne odluke i da je ministar pravde, informisao Skupštinu Crne Gore, da se, u vezi sa DKP-om, vode četiri parnična postupka. Predsjednik odbora ukazao je da navedeno ne predstavlja smetnju za rad Anketnog odbora.

Poslanik Velizar Kaluđerović, postavio je pitanje stečajnom upravniku, da li ima informaciju i da li može dati procjenu ko je ponovo obmanuo Vladu Crne Gore, koja je u aprilu 2015. godine, razmatrajući informaciju Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja, i koju je Vlada usvojila a u kojoj je, na osnovu izvještaja stečajne uprave DKP-a, navedeno da je kupac imovine do aprila 2015. godine od 13,215 miliona eura platio 7,2 miliona eura, a da će preostali iznos kupoprodajne cijene platiti kada mu se stave na raspolaganje nepokretnosti, te shodno tome da će se 6 miliona eura naplatiti, kada je nekoliko dana kasnije ovlašćena revizorska kuća podnijela izvještaj stečajnom upravniku da je sa stanjem na 30. april 2015. godine obaveza Zetogradnje prema DKP-u po osnovu plaćanja kupoprodajne cijene nula eura, iako je faktički platila samo sedam miliona eura. Iskazao je mišljenje da je navedeno posljedica štetnih klauzula u Ugovoru u kupoprodaji, te da je: po osnovu kamata kupoprodajna cijena umanjena za oko 2,6 miliona eura; po osnovu plaćanja penala za neoslobađanje lokacije kupoprodajna cijena umanjena za oko 2,5 miliona eura i po osnovu troškova za rušenje objekata 700 hiljada eura. S tim u vezi postavio je pitanje zašto stečajni upravnik, kao dio kupoprodajne cijene, nije ugovorio da se napravi novi objekat za DKP na lokaciji koju je glavni grad opredijelio. Ukazao je i da postoji rizik da kompanija Zetogradnja DOO zbog nepoštovanja ugovornih obaveza može potraživati višemilionske iznose.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, iskazao je mišljenje da su navedena pitanja za nekog drugog i podsjetio da je njegova uloga bila usvajanje Plana reorganizacije i da je rješenjem suda ograničena, te da se svodi na nadzor izvršenja obaveza prema povjeriocima. Naveo je da je, osnovnim Ugovorom, ugovorena kamatna stopa od 8% i da je ugovoreno rušenje objekata, što je iznos od 1,623 miliona eura, koje je u svojstvu stečajnog upravnika preuzeo kao obavezu u Ugovoru. Za ostale obaveze koje se odnose na nepoštovanje roka za dislokaciju DKP-a, izgradnju novog DKP-a, premiještanje fabrike, preuzimanje radnika i td, ukazao je da je to obaveza odgovarajućih ministarstava u Vladi Crne Gore. Takođe, stečajni upravnik, obrazložio je da je, kada je napravljen konačni obračun, donio odluku, 29. aprila 2015. godine, o djelimičnom namirenju potraživanja Vlade Crne Gore kao povjerioca po poreskoj prijavi iz jula 2010. godine i prihvatio: 1,716 miliona eura

za troškove kamata, 2,548 miliona eura naknade za nedislociranje DKP-a, što je 4,264 miliona eura, te da je navedena odluka sa obrazloženjem, dostavljena Anketnom odboru. Naveo je da nije imao mandat da pravi ili izmiješta DKP u stečaj, već da je to prenešeno na druge državne organe – Savjet za privatizaciju, Tendersku komisiju, Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja itd.

Poslanik Velizar Kaluđerović, u komentaru na odgovor stečajnog upravnika, iskazao je mišljenje da će se pravna teorija baviti ugovornom klauzulom koju je stečajni upravnik zaključio sa Zetagradsom, kojom se kupcu govori da „podigne kredit a ja ti kao prodavac snosim troškove kamata zato što ćeš da me kupiš i odmah nakon toga ulazim u odnos zakupca na toj imovini i po tom osnovu, takođe, ostajem u minusu za 2,5 miliona eura, a po osnovu kamata 2,6 miliona eura“. Naveo je da od decembra 2012. godine nijesu uplaćeni porezi i doprinosi na isplaćene neto zarade zaposlenih, iako je obim proizvodnje veći nego što je predviđen Planom reorganizacije, te da je Vlada prihvatila na sjednici iz juna 2015. godine da interveniše sa novih, oko 5 miliona eura za pokriće troškova doprinosa, poreza i socijalni program. Takođe, interesovalo ga je zbog čega u svakom mjesečnom izvještaju stečajnog upravnika stoji stavka – troškovi za rad Odbora direktora, kada se oni po sili zakona raspuštaju kada nastupi stečaj.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, pojasnio je da je u svojstvu stečajnog upravnika bio do usvajanja Plana reorganizacije 2. novembra 2010. godine, a istim su predviđeni organi za njegovo sprovođenje – izvršni direktor sa menadžerskim timom, a da savjetodavnu ulogu ima Odbor direktora, te da na osnovu navedenog oni vuku pravo za naknade. Takođe, naveo je da je Plan reorganizacije nova izvršna isprava, odnosno, ugovor između dužnika i povjerilaca, te da su svi povjerioci DKP-a glasali za navedeni Plan. Takođe, ukazao je da su izvještaji dostavljani Privrednom sudu, shodno obavezi stečajnog upravnika da ih dostavlja i ponovio da je njegova uloga bila nadzorna u dijelu izmirenja obaveza prema povjeriocima, te da je taj mandat imao od 1. decembra 2010. godine do 1. decembra 2014. godine.

Poslanik Aleksandar Damjanović, u odnosu na pitanja stečajnom sudiji u vrijeme otvaranja stečaja u DKP-u, Draganu Rakočeviću, ukazao je na rješenje o otvaranju stečaja u DKP-u od 25. maja 2010. godine, Izjavu o namjeri da se izvrši reorganizacija od 12. maja 2010. godine i rješenje o potvrdi Plana reorganizacije koje je potpisano 2. novembra, a otpremljeno 16. novembra 2010. godine i ukazao da je evidentno kršenje Zakona o insolventnosti privrednih društava, član 31 stav 3, kojim je definisano da stečajni upravnik ne može prodati ili na drugi način otuđiti imovinu ukoliko je dužnik podnio izjavu o namjeri da izvrši reorganizaciju ili sprovede ličnu upravu u stečaju do isteka roka za potvrđivanje, te da je u slučaju DKP-a imovina prodana mnogo prije isteka roka. U vezi sa navedenim interesovalo ga je zašto stečajni sudija, imajući u vidu da je prekršen Zakon, nije preduzeo mjere iz člana 27 Zakona o insolventnosti privrednih društava, i smijenio stečajnog upravnika.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević obavijestio je Anketni odbor da je prije otvaranja stečaja u DKP-u prethodilo niz aktivnosti organa DKP-a i države, u cilju rješavanja problema višemjesečnog štrajka radnika i da je u funkciji predsjednika Privrednog suda imao više kontakata u pogledu nalaženja rješenja kako da se zaposlenima izmire dugovanja i riješi socijalni program a da se pritom održi proizvodnja u DKP-u, te da je Privredni sud bio kooperativan u smislu davanja sugestija. Takođe, naglasio je da je uz saglasnost zaposlenih,

Poreske uprave, odnosno, države Crne Gore i saglasnost sindikata, prevladalo shvatanje da je u tom trenutku jedino rješenje da se otvori stečajni postupak sa planom reorganizacije sa ciljem da se izmire povjerioci, i to prodajom imovine koja nije u tehnološkoj funkciji, te da se iz toga izmiri socijalni program što nije obaveza stečajne mase, suda i upravnika. Takođe, napomenuo je da je prodajom imovine ostvaren iznos koji je bio dovoljan samo za isplatu troškova, proiritetnih i glavnih potraživanja države po osnovu poreza i doprinosa i da je ostao određeni dug prema državi koji nije mogao da se finansira iz prodate imovine.

Posebno je istakao da se u javnosti pominje podatak da država i dalje potražuje od DKP-a određeni iznos i ukazao da se u stečaju može potraživati samo do onog iznosa koji odgovara kupoprodajnoj cijeni stečajne mase. Ukazao je da je stečajni upravnik na fonu navedenih razgovora odlučio da izvrši prodaju imovine. Takođe, obavijestio je Anketni odbor da je učestvovao u izradi Zakona o insolventnosti privrednih društava, po vrlo hitnom postupku, s ciljem određenih benefita od strane Svjetske banke, te da nije dobro urađen, kao i da je loše preveden i da mnoga pitanja rješava sudska praksa. Takođe, ukazao je i da se kroz stečaj prevashodno namiruju povjerioci i da onog momenta kada potraživanja postanu veća od imovine dužnika, te da su u tom slučaju vlasnici dužnika njegovi povjerioci, kao i da su se povjerioci saglasili, javno i u pisanoj formi, da su saglasni da se dio imovine proda i iz tog dijela stvore uslovi za izmirenje obaveza i sprovođenje Plana reorganizacije. U daljem izlaganju naveo je da je tačno da od dana donošenja odluke o objavljivanju oglasa, odnosno, dostavljanja obavještenja o najavi prodaje, do samog čina prodaje, mora da prođe 20 dana, kao i da je tačno da je obavezno da se stečajni sudija obavještava ali i da svaki dužnik i akcionar ima pravo da podnese prigovor, u ovom slučaju na stečajnog upravnika i da je Zakon o insolventnosti privrednih društava decidno propisao koja se pravna sredstva mogu koristiti kako u postupku trajanja oglasa, tako i postupku nakon donošenja odluke.

Poslanik Aleksandar Damjanović, iz odgovora bivšeg stečajnog sudije u predmetu DKP-a, zaključio je da on ne spori da je prekršen Zakon o insolventnosti privrednih društava u dijelu prodaje imovine prije nego što je donijeto rješenje o reorganizaciji. Iskazao je da sa stanovišta kvaliteta nije bio dobar ali da se mora poštovati i da je trebalo primijeniti član 27 Zakona i smjeniti stečajnog upravnika. Drugo pitanje odnosilo se na da li Ugovor stvara štetu državi Crnoj Gori kao najvećem povjeriocu, manjinskim akcionarima i zaposlenim u DKP-u i da li nalazi za shodno da se Ugovor poništi prije nego što nastupe pravna dejstva istog.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević ukazao je da sud nije imao potrebu da interveniše, imajući u vidu da je komunikaciju obavljao stečajni upravnik i da niko nije imao prigovor, i da u slučaju da je prigovor postojao, ukazao je da bi njegova obaveza tada bila da takav prigovor uputi na parnicu za poništaj Ugovora u krajnjoj liniji.

Poslanik Aleksandar Damjanović, u dijelu pitanja stečajnom upravniku, uzimajući u obzir da je u državnom tužilaštvu otvoren izviđaj u slučaju DKP-a, ukazao je da Anketni odbor utvrđuje političku odgovornost i da će kroz izvještaj i zaključke ukazati ostalim državnim organima na suštinske stvari ovog posla. Naveo je da su određene loše klauzule Ugovora dovele do štete. U vezi sa procjenama ovlašćenih procjenitelja, Andrije Pavličevića i Mitra Jovanovića, od kojih je poslednja iz avgusta 2010. godine, navedeno je da je procijenjena vrijednost imovine DKP-a 13,16 miliona eura, odnosno, 13,49 miliona eura, što je povećanje od oko 300 hiljada eura, nakon što je Ugovor sklopljen i DKP prodat, kao i da je u odnosu na tržišnu vrijednost procijenjena vrijednost manja za oko 6,5 miliona eura, to jest, procjenjivač je konstatovao da je tržišna

vrijednost 20,9 miliona eura a cijena zemljišta je onakva kakvu je dao procjenitelj. Po mišljenju poslanika Damjanovića, procjena procjenitelja je bila, podloga za ulazak u posao. Naveo je da je u bilansu na dan 28. maj 2010. godine vrijednost zemljišta 17,7 miliona eura, a vrijednost fabričke zgrade 6,5 miliona eura, a u bilansu na dan 31. maj 2010. godine, pet dana nakon otvaranja stečaja, vrijednost zemljišta 17,7 miliona eura i materijalna imovina 8,7 miliona eura. Iskazao je dilemu kako je procjenitelj došao do 50% niže sume i imajući u vidu procjene od 4. juna i 1. avgusta 2010. godine. Postavio je pitanje zašto je stečajni upravnik ušao u posao realizacije Ugovora sa jednim ponuđačem, s obzirom na navedeno, a imajući u vidu da se ponuđenom cijenom od oko 13 miliona eura nije moglo pokriti ni 40% obaveza koje je DKP imao, kao i ukazao da argument ne može biti eventualno obećanje o otpisu potraživanja o kojem je govorio predsjednik Odbora direktora DKP-a na četvrtoj sjednici Anketnog odbora.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, odgovorio je da nije tačno da je iko obećao otpis potraživanja, već je to bila želja dužnika, koji je i radio Plan reorganizacije, te da je kao takav Plan dostavljen stečajnom sudiji u septembru 2010. godine i da je stečajni sudija rješenjem od 28. septembra 2010. godine vratio Plan na doradu i naloži određene mjere i radnje. Naveo je i da je u skladu sa tim aktivnostima izvršena ispravka Plana reorganizacije, što je sastavni dio Plana. Ukazao je da je imovina DKP-a procijenjena na 19,36 miliona eura i sva prodana po istoj, od kojih je za 13,216 miliona eura prodato zemljište, 5,06 miliona eura proizvodna oprema i pet poslovnih prostora u Srbiji i 1,09 miliona eura brend. U daljem izlaganju ukazao je da su prijavljena potraživanja bila 42 miliona eura, a priznata 37 miliona eura, od čega je 30,6 miliona potraživala država. Istakao je da podaci iz bilansa ne moraju biti relevantni za stečajnog upravnika i da je u skladu sa članom 20 i 27 Zakona o insolventnosti privrednih društava, angažovao ovlašćenog procjenjivača, gdje se utvrđuje tržišna vrijednost u momentu procjene, što je i urađeno. Naveo je i primjere da su određene parcele u okolini DKP-a prodane za znatno nižu cijenu. Iskazao je stav da su radnici isplaćeni, povezan radni staž i da nijesu oštećeni, i da se jedna ili dvije plate duguju, kao i da je prije mjesec dana potpisao ugovor sa Ministarstvom finansija za povezivanje radnog staža za radnike DKP-a, kao i da je u ime Vlade potpisao 2010. godine 3,8 miliona eura za isplatu socijalnog programa iz stečajne mase, a zašto procedura nije završena ukazao je da je adresa za to Ministarstvo finansija. Takođe, ukazao je da Odbor povjerilaca nije formiran zato što niko od povjerilaca nije iskazao želju da se Odbor formira, te da su u ovom stečajnom postupku bile tri klase potraživanja i da država, zaposleni i bivši zaposleni nijesu mogli da uđu u Odbor povjerilaca po Zakonu o insolventnosti privrednih društava. Ukazao je da je DKP u posljednjih pet godina platio za poreze i doprinose 4,4 miliona eura, za akcize 4,5 miliona eura, za carine 1,2 miliona eura, 750 hiljada PDV-a i da su to direktni benefiti poslovanja DKP-a, kao i da je devizni priliv bio 18,3 miliona eura, domaći dobavljači preko 9 miliona eura i td. Zaključio je da su posredni benefiti poslovanja DKP-a oko 53 miliona eura.

Poslanik Aleksandar Damjanović, konstatovao je da je momentom stečaja DKP bio na predmetnoj lokaciji, da je dug bio najmanje 37 miliona eura i da je nakon pet godina sprovođenja postupka stečaja dug veći, a u međuvremenu se ostalo bez DKP-a, zemljišta i nema izgradnje novog DKP-a, te da se iz navedenog može zaključiti kakav je bio stečajni postupak. Drugo pitanje odnosilo se na tender za prodaju imovine, i na to da nigdje nije navedeno šta će da radi kupac imovine u stečaju, iako to nije zakonski obavezan da navede, međutim, 21 dan nakon zaključenja Ugovora, zaključen je Sporazum o uslovima i načinu realizacije urbanističkog lokaliteta DKP-a u Podgorici, kojim je, po mišljenju poslanika Damjanovića, enormno uvećana vrijednost navedenog lokaliteta, a koji nije bio poznat drugim mogućim kupcima. Takođe,

postavio je pitanje da li je stečajni upravnik imao informacije da se vrše pregovori o donošenju Sporazuma gdje će se naknadno promijeniti tenderski uslovi kojih nema u oglasu stečajnog upravnika, jer se prema dokumentaciji koju ima Anketni odbor, vidi da je uslov za potpisivanje Ugovora 21. juna 2010. godine bude Sporazum.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, ukazao je da je Ugovor ovjeren i potpisan 26. juna 2010. godine pred Osnovnim sudom u Podgorici. Ukazao je i da za stečajnog upravnika nijesu obavezujuća saznanja oko Sporazuma, već da je za njega opredjeljujuća bila procjena ovlašćenog procjenjivača. Naveo je da od dana podnošenja predloga za otvaranje stečajnog postupka nema obračuna kamate, to jest, od 24. aprila 2010. godine na potraživanja DKP-a nema obračuna kamate.

Poslanik Aleksandar Damjanović, ukazao je da je u političkom smislu jako bitno da li je stečajni upravnik imao saznanja o Sporazumu koji će bitno izmijeniti uslove oglasa, jer tu činjenicu u momentu prodaje nije mogao niko da zna osim kupca koji se javio na oglas. Naveo je podatak da dug DKP-a po osnovu poreza i doprinosa na 1. oktobar 2015. godine je i dalje u nivou iznad 30 miliona eura. Ukazao je i da nema saznanja o tome da li je Privredni sud u skladu sa članom 419 Zakona o svojinsko pravnim odnosima donio mišljenje o tome da li je plaćena tržišna naknada. U tom smislu obavijestio je članove Odbora da je iskoristio poslovničko pravo iz člana 50 Poslovnika i uputio dopis predsjedniku Privrednog suda u vezi sa navedenim. Takođe, interesovalo ga je da li je stečajni upravnik potpisao osnovni Ugovor o poslovnoj sradnji između DKP-a i kompanijom Liberty FZE, koji pravi milion eura gubitka godišnje u poslovanju, a aneksima se navodi da je saradnja obostrano korisna.

Poslanik Velizar Kaluđerović, podsjetio je na član 31 stav 3 i član 80 stav 4 Zakona o insolventnosti privrednih društava, što su izričite norme, kao i da je DKP nakon otvaranja stečaja najavio Plan reorganizacije, što je prihvaćeno 2. novembra 2010. godine. Ukazao je da je stečajni upravnik donio odluku o prodaji imovine DKP-a 2. juna 2010. godine i o tome obavijestio stečajni sud i povjerioce, čime nije ispoštovana odredba člana 31 stav 3 i člana 80 stav 4 navedenog Zakona. Postavio je pitanje da li je kao stečajni sudija koristio pravo da u vezi sa aktima stečajnog upravnika pokreće bilo kakvo pitanje njihovog osporavanja i preispitivanja i da li su stečajnom sudiji bile poznate klauzule Ugovora o kupoprodaji i Sporazuma o urbanističkoj razradi lokaliteta DKP-a i odredbe iz Sporazuma koje govore da Sporazum treba da prethodi Ugovoru o kupoprodaji i da li su u vezi sa tim preduzimate bilo kakve aktivnosti.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević, ukazao je da je stečajni upravnik objavio oglas iako je najavio Plan reorganizacije i podsjetio da je Plan reorganizacije podnjet od strane stečajnog dužnika i da u tom Planu prodaja ne cjelokupne, već dijela imovine je bila jedna od osnovnih metoda za njegovu realizaciju i naglasio da je rad suda i rad stečajnog upravnika bio apsolutno javan od momenta podnošenja predloga za pokretanje stečaja. Sve zainteresovane strane (povjerioci) u postupku bile su obaviještene o radnjama koje je sud preduzimate i o radnjama koje namjerava da preduzme stečajni upravnik. Napomenuo je da u stečajnom postupku procjena nije validna sa aspekta odluke, već je bitna procjena stečajnog upravnika da je to trenutna tržišna vrijednost koja može biti veća ili manja. Takođe, ukazao je da je njegova procjena bila da se tom cijenom postiže tržišna vrijednost i štite interesi povjerilaca, čak i da nema reorganizacije, kao i da je kroz nadzornu ulogu imao mogućnost da utiče na stečajnog upravnika, ali da je na osnovu prava kojeg ima, ostavio povjeriocima da to pravo, eventualno,

iskoriste, te da njihove intervencije, u zakonskom roku, nije bilo. Ukazao je da za, pomenute „uslove“ kroz Sporazum prvi put čuje i da smatra da u stečaju to nije bio uslov, te da prodaja nije bila osnov za sticanje eventualnih koristi i da su to odluke drugih nadležnih organa koji su bili izvan postupka. Podsjetio je da ukoliko bi se desila situacija da sud poništi odluku, uslijedio bi novi oglas i ako bi neko dao veću cijenu, stečajni upravnik bi bio u obavezi da obešteti kupca na način što bi vratio ugovorenu cijenu i stvorio uslove za dalji rad.

Poslanik Velizar Kaluđerović, podsjetio je da se u Ugovoru o kupoprodaji navodi obaveza Zetogradnje da potpiše Sporazum, a u Sporazumu da je preduslov zaključenja Ugovora navedeni Sporazum, što, po mišljenju poslanika Kaluđerovića, navodi na sumnju da su se neke strukture dogovarale. Ukazao je i da je ponuda Zetogradnje bila 375 eura veća od početne cijene na tenderu, što takođe, navodi na zaključak da su bili veoma sigurni da će oni biti jedini ponuđač. Podsjetio je da od 30. aprila 2015. godine DKP nije vlasnik ni one imovine na kojoj je preko 110 godina, ni opreme i objekata, već da je samo vlasnik ogromnih dugova prema državi, te da je sada država u „milosti“ kompanije Zetogradnja da pokrene odštetni zahtjev za više miliona eura ili će se ugasiti proizvodnja jer ne postoje pretpostavke za organizovanje proizvodnje na nekoj drugoj lokaciji.

Predsjednik Anketnog odbora, Aleksandar Damjanović, konstatovao je da će ostali članovi Anketnog odbora, koji su na plenarnoj sjednici, u toku dana ili u terminu koji se naknadno odredi, uzeti izjave od stečajnog upravnika i stečajnog sudije u momentu otvaranja stečaja u DKP-u. Takođe, konstatovao je da stečajni sudija, Miodrag Anđelić, nije prisustvovao prvom dijelu sjednice.

* * *

Sjednica je prekinuta u 12:35 časova.

* * *

Sjednica je nastavljena u 14:10 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Branko Čavor, Milorad Vuletić, Predrag Sekulić, Almer Kalač, Izet Bralić i Goran Tuponja.

Odsustvo sa nastavka sjednice najavio je poslanik Danko Šarančić.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici: Koča Pavlović, Vladislav Bojović, Nik Gjeloshaj, Velizar Kaluđerović i Danko Šarančić.

Nastavku sjednice prisustvovali su Dragan Rakočević, sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica i Veselin Raičević, stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

Stečajni sudija Miodrag Anđelić nije prisustvovao ni nastavku sjednice.

Sjednici je, u skladu sa članom 67 Poslovníkom Skupštine Crne Gore, prisustvovala: Vasilija Obradović, predstavnica NVO „Institut alternativa“.

Rad sjednice pratili su predstavnici medija.

Predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović, naveo je da su u prvom dijelu sjednice izjave od pozvanih lica uzeli poslanici Danko Šarančić, Velizar Kaluđerović i Aleksandar Damjanović. Dodao je da je u skladu sa usmenim dogovorom sa zamjenikom predsjednika Odbora, dogovoreno da se nastavi sa radom sjednice.

Zamjenik predsjednika Anketnog odbora Branko Čavor, u proceduralnom reagovanju naveo je da je uspješno završena prva sjednica Skupštine Crne Gore na Cetinju. Takođe, dodao je da bi bilo korisnije za nastavak sjednice da je čuo postavljena pitanja i odgovore pozvanih lica, te da se može desiti da se neka pitanja ponove. Ukazao je da je rad Anketnog odbora podijeljen u nekoliko faza, te da su u prvoj fazi uzete izjave od rukovodstva i sindikata DKP-a, kao i da su sada, u drugoj fazi, pozvana lica koja su, po njegovom mišljenju, najkompetentnija da daju odgovore na pitanja vezana za stečajni postupak i prodaju imovine DKP-a. Interesovalo ga je da li su po mišljenju g-dina Rakočevića radnje koje su obavljane u stečaju urađene u skladu sa zakonskim propisima, te da li je stečajni upravnik svoju funkciju obavljao u skladu sa datim ovlaštenjima i zakonom.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević, naveo je da je osnovni cilj stečaja namirenje povjerilaca, te da je osnovna premisa koja vodi Privredni sud i sve subjekte u tim postupcima pitanje da li je veća vrijednost pasive od aktive, odnosno da li su potraživanja veća od imovine. Ukazao je da su potraživanja koja su nastala u predstečajnom postupku DKP-a bila mnogo veća, te da u tom slučaju vlasničke ingerencije prestaju i funkciju svih organa preuzima Sud, odnosno da radnje vezane za stečajni postupak sprovodi stečajni upravnik. Dodao je da je jedna od najvažnijih mjera prikupljanje, čuvanje, identifikacija i prodaja imovine, te da je stečajni upravnik u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava objavio javni oglas, odnosno učinio svoju namjeru javnom i ostavio rok od 20 dana prije prodaje, kako bi svi zainteresovani učestvovali u stečajnom postupku, tj. ostavljena je mogućnost da akcionari podnesu prigovore. Takođe, naveo je da je stečajni upravnik blagovremeno obavijestio i stečajnog sudiju, kao i da je činjenica da je tada važeći Zakon o insolventnosti privrednih društava, koji se i sada primjenjuje na tok navedenog stečajnog postupka, u koliziji sa drugim odredbama, te da ima određenje da se do podnošenja plana reorganizacije ne može prodavati imovina. Međutim, ukazao je da je stečajnom postupku prethodilo šest mjeseci štrajkova zaposlenih, zbog neizmirenih obaveza,

kao i intezivna komunikacija da se pronade rješenje i riješi problem zaposlenih, a da se pritom realizuje i primarni cilj stečajnog postupka, tj. da se izmire svi povjerioci i preduzeće nastavi sa radom. Dodao je da je nakon otvaranja stečajnog postupka uslijedilo opredjeljenje da se uradi Plan reorganizacije, koji je podnio stečajni dužnik i koji je u ime svih zaposlenih u Planu najavio prodaju stečajnog dužnika. Ukazao je da tada nije bilo vremena da se zbog objektivnih okolnosti ispoštuje zakonska odredba, te da treba imati u vidu da je navedena odredba u koliziji sa drugim odredbama zakona, kao i da je rađena na brzinu, tako da su se tada osvrnuli na sudsku praksu. Takođe, dodao je da je stečajni upravnik obavijestio sve ovlašćene i zainteresovane subjekte, odnosno zaposlene kao povjerioce i akcionare, zatim državu kao povjerioca i akcionara i sve druge subjekte, kao i sudiju i objavio oglas u dnevnoj novini i Službenom listu Crne Gore, te da je ostavio rok od 20 dana, za podnošenje prigovora, kako u fazi trajanja oglasa, tako i nakon donošenja njegove odluke. Naveo je da je tada kao sudija, imajući u vidu odredbu zakona koja je u koliziji, bio u dilemi da li da mimo volje i interesa samih povjerilaca iskoristi svoje zakonsko pravo i odluku stečajnog upravnika posmatra sa formalnog aspekta. Međutim, ukazao je da ima diskreciono pravo tumačenja norme, tako da je preovladao stav da svi povjerioci i akcionari imaju pravo da podnesu prigovor na radnje stečajnog upravnika, te da to niko nije uradio u zakonskom roku, kako u periodu tokom trajanja oglasa, tako ni nakon donošenja odluke i usvajanja Plana reorganizacije, tako da nije bilo prostora da interveniše, i dodao da s druge strane i teorija i praksa poznaje takozvane rušljive i ništave pravne poslove. Ukazao je da se radilo o rušljivom pravnom poslu, te da je uslov da postane validan da se donese Plan reorganizacije. Dodao je da je Plan reorganizacije kada je izglasan činio njegovu osnovnu premisu s jedne strane i ukazao da je s druge strane bitno da se nije radilo o imovini koja je bila u tehničko tehnološkoj funkciji proizvodnje, već o nepokretnoj imovini. Takođe, ukazao je da je po njegovim informacijama procijenjena i ostvarena cijena tada bila veća od tržišne, što je osnovni cilj stečaja i osnovna obaveza Suda, da zaštiti povjerioca. Dodao je da je procjena bila da je to moguće, te da je usvojen Plan reorganizacije i da se to u određenom dijelu pokazalo opravdanim, međutim istakao je da realizacija Plana i izmještanje DKP-a nije u ingerenciji Privrednog suda i stečajnog upravnika.

Poslanik Branko Čavor, podsjetio je da članom 1 Odluke o otvaranju parlamentarne istrage definisano da je zadatak Anketnog odbora prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u postupku prodaje imovine DKP-a i na osnovu toga utvrđivanje nastalih šteta po imovinu države, zaposlene i akcionare. Imajući u vidu navedeno pitao je g-dina Raičevića da li je činjenjem ili eventualnim nečinjenjem državnih organa učinjena šteta pomenutim u odluci. Takođe, interesovalo ga je koji su benefiti prodaje imovine, kao i šta bi se desilo da imovina DKP-a tada nije prodana.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, naveo je da nije tačno da su prodajom imovine oštećeni bivši i sadašnji zaposleni radnici DKP-a i dodao da su radnici DKP-a 100% obeštećeni, te da su im isplaćene sve zarade prije stečaja, kao i one nakon u skladu sa mogućnostima Plana reorganizacije, kao i da se trenutno duguju dvije zarade. Ukazao je da je 2,7 miliona eura uplaćeno radnicima DKP-a prije stečaja na ime neisplaćenih zarada, toplog obroka, regresa, te da su čak isplaćene i jubilarne nagrade. Takođe, dodao je da je radnicima DKP-a povezan radni staž u punom iznosu isplaćenih zarada prije i tokom stečaja, zaključno sa 30. junom 2015. godine. Ukazao je i da je oko 624 radnika primilo otpremnine, te da su oni istovremeno i akcionari DKP-a. Takođe, dodao je da su akcionari po zakonu, po kojem je stečaj sproveden, šesta isplatna klasa (red), te da ako ostane stečajne mase dolaze u obzir vlasnici kapitala, odnosno akcionari, kao i da se stečaj otvara samo radi zaštite

prava povjerilaca. Ukazao je da je vrijednost imovine DKP-a, od strane ovlaštenog procjenjivača, procijenjena na 19.363.543 eura, te da su prijavljene obaveze bile 42 miliona, a prihvaćene od strane stečajnog upravnika 37 miliona eura, što ukazuje da su obaveze bile duplo veće od vrijednosti kapitala.

Takođe, naveo je da je sve što je prodao u DKP-u, prodao po procijenjenoj vrijednosti. Bio je mišljenja da u slučaju klasičnog stečaja niko ne bi bio zainteresovan da kupi opremu staru preko 30 godina, te da je istu uspio da proda državi Crnoj Gori kao povjeriocu, odnosno Vladi na ime neizmirenih obaveza DKP-a, kao i da je Vlada sa tom imovinom i zemljištem koje je dao Glavni grad Podgorica, 26.000 m² formirala Novi DKP 2011. godine, vrijednosti kapitala osam miliona i da to sada Savjet za privatizaciju i kapitalne projekte pokušava da proda. Ukazao je da su za pet godina, dok je radio DKP direktni benefiti države plaćeni: porezi i doprinosi u iznosu 4.380.000 eura, akcize 4.447.000 eura, carine 1.900.000 eura, PDV nešto manje od 757.000 eura, imajući u vidu da je DKP dominantno izvoznik i da ima PDV pretplatu. Zaključio je da su oko 11 miliona eura direktni benefiti po budžet države Crne Gore, dok je posredni benefit, devizni priliv od DKP-a u iznosu od oko 18,3 miliona eura, takođe, ukazao je da su domaći dobavljači, 34 firme iz Crne Gore koje su direktno vezane za DKP ostvarile promet od blizu 9 miliona eura. Dodao je i da su plate zaposlenih isplaćene u iznosu od 6,2 miliona eura, te da je u prosjeku bilo oko 100 gajitelja, odnosno domaćinstava kojima je isplaćeno preko 1.550.000 eura. Dodao je i da ni jedna banka u tom periodu od pet godina nije dala kredit DKP-u, imajući u vidu da se DKP sa predznakom stečaja nalazi na G listi banaka, te da bi za takav plasman firma morala iz rezervi da obezbijedi 100% pokriće. Naveo je da je posredni efekat rada DKP-a 34 miliona eura i 8 miliona akcijski kapital, te da je to sa pomenutih 11 miliona ukupno preko 53 miliona eura, kao i da je ostalo 105 radnika koji rade, te da je 71 radnik pošao u penziju u skladu sa mogućnostima novog zakonskog rješenja o prijevremenom penzionisanju.

Poslanika Milorada Vuletića, interesovalo je ko je vršio procjenu imovine DKP-a, po kojoj cijeni je ista prodana i da li postoje uporedni pokazatelji dijela vrijednosti nekretnina u bliskom okruženju i po kojoj su cijeni vrednovani, odnosno prodavani.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, naveo je da su procjenu imovine DKP-a, tj. zemljišta, objekata, opreme, sitnog inventara i pet poslovnih prostora u Srbiji vršila dva ovlašćena procjenjivača Andrija Pavličević i Mitar Jovanović, te da za vrijednosti koje su iskazali garantuju svojim potpisima i licencama. Naveo je da je zadovoljan prodajom imovine, kao i da su svi učesnici predviđeni zakonom imali pravo na prigovor, međutim da ih nije bilo. Dodao je i da su svi obaviješteni na odgovarajući način, te da je javni oglas objavljen u dnevnom listu „Pobjeda“, sa rokom od osam dana iz razloga što se žurilo, jer je 30. juna 2010. godine za 247 radnika DKP-a trebalo isplatiti otpremnine, jer da to nije urađeno u DKP-u bi bio otvoren klasični stečaj. Naveo je da je prigovor mogao da se podnese na gotovo sve procedure, sem na cijenu, te da je to procjena stečajnog upravnika, naravno uz podatke stručnih službi i saradnju sa sudom. Ukazao je da je imovina prodana „Zetogradnji“ DOO Podgorica za 13,216 miliona eura, te da je prodana i oprema i imovina u Srbiji, takođe, po procijenjenoj vrijednosti, Vladi Crne Gore kao povjeriocu za 5.057.543 eura, kao i da joj je naknadno prodat brend koji je procijenjen na 1.090.000 eura.

Poslanik Milorad Vuletić, iskazao je interesovanje u kojem dijelu postoji kolizija odredbi Zakona o insolventnosti privrednih društava sa Zakonom o stečaju i Zakonom o privrednim društvima. Takođe, interesovao ga je stav g-dina Rakočevića o primjeni Zakona o privrednim društvima sa aspekta funkcionisanja organa upravljanja u postupku stečaja, zatim kakav je

njihov status i kakva su im ovlaštenja. Takođe, interesovalo ga je da li je moguća privatizacija u stečaju.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević, u odnosu na pitanje prodaje imovine uz ili bez saglasnosti organa upravljanja, naveo je da se i po Zakonu o insolventnosti privrednih društava i po Zakonu o stečaju, koji je sada u primjeni, otvaranjem stečajnog postupka organi upravljanja i njihova ovlaštenja privremeno suspenduju, kao i vlasnička prava, te da se ista ponovo dobijaju zavisno od plana reorganizacije, odnosno njegovog sadržaja i određenja. Dodao je da zavisi od predlagача plana i povjerioca, koji o njemu glasaju, da li će neki organ upravljanja zadržati svoja ovlaštenja ili ne, te da kada se postupak reorganizacije obustavi tada stupa stečajni upravnik, na način da predlaže, shodno Zakonu o insolventnosti privrednih društava, sudu obustavljanje stečajnog postupka i pokreće postupak za izbor novih organa. Naveo je da je sada po Zakonu o stečaju, čije je rješenje po njegovom mišljenju bolje, sud oslobođen nadzorne funkcije, te da se kada se plan reorganizacije izglasa i potvrdi stečajni postupak obustavlja i organi upravljanja se vraćaju svojim dužnostima i preuzimaju upravljačku funkciju. Dodao je da za vrijeme trajanja plana reorganizacije mogu da postoje određeni organi po starom zakonu, ali da se tu ne misli se na organe u smislu Zakona o privrednim društvima, a to su Odbor direktora, izvršni direktor itd. ili određeni eksperti koji se angažuju shodno planu reorganizacije. Ukazao je da bez obzira na plan reorganizacije, otvaranje stečaja i sprovođenje plana reorganizacije, ako to nije decidno određeno prestaju ovlaštenja organa u smislu Zakona o privrednim društvima.

U odnosu na pitanje privatizacije kroz stečaj naveo je da je to period primjene Zakona o insolventnosti privrednih društava i donošenja novog Zakona o privrednim društvima kada je još uvijek bilo državne imovine i fondova. Dodao je da se tada nastojalo kroz prodaju i takozvani programirani stečaj koji nema uporište u zakonu, prodaju imovine kao cjeline i pravnog subjekta namire povjerioci ili po tada važećem zakonu sačuva tehničko tehnološki i pravni subjektivitet preduzeća, a da se izmire povjerioci. Ukazao je da Zakon o stečaju ima jedan novi institut koji pretpostavlja prodaju stečajnog dužnika kao pravnog lica u slučaju kada se zadržava atribut privrednog subjekta, naziv firme, sjedište, čak i organi upravljanja i određeni broj radnika zavisno od kupca i nastavlja se sa radom, te da tada legitimaciju i status, uslovno rečeno, pravnog lica sposobnost da bude tužen tužilac dobija stečajna masa i to je model koji u pravu označava privatizaciju. U suštini prodaja je najpotpunija privatizacija, ali privatizacija sa onoga što vodi Vlada i određeni organi, toga u stečaju nema, već postoji prodaja kao imovine i kao pravnog lica sa efektima koji su slični efektima privatizacije i zadržava određeni broj radnika, ali privatizacije kroz stečaj nema.

Poslanik Milorad Vuletić, komentarišući odgovor naveo je da stiče utisak da se prilikom uvođenja stečaja mogu suspendovati ovlaštenja odbora direktora, odnosno da stečajni upravnik može raspolagati, odnosno prodavati imovinu i mimo navedenih organa, te da njihovo postojanje nije obavezno.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević, naveo je da se zbog toga suspenduju prava organa upravljanja, te da je stečajni upravnik ovlašten i vođen tržišnim uslovima i principima, kao i da mu po Zakonu o insolventnosti privrednih društava procjena nije vodilja, već da služi kao orijentaciono mjerilo, da li će, imajući u vidu konkretne tržišne uslove, ići sa većom ili manjom cijenom i nema pravo nikog da konsultuje, eventualno povjeriocyte ili odbor povjerilaca, ako je

formiran, što u konkretnom slučaju nije urađeno, jer ga nije bilo. Ukazao je da kada postoji odbor povjerilaca, njegova je funkcija po Zakonu o insolventnosti privrednih društava i stečaju savjetodavna, tj. da daje mišljenje, međutim, ono nije obavezujuće. Dodao je da pravo prigovora imaju i vlasnici i akcionari, kroz mogućnost podnošenja prigovora sudu i sud je taj koji odlučuje, i naveo da u slučaju DKP-a prigovora nije bilo ni tokom ni nakon stečaja, te da je sud procijenio da nema potrebe da interveniše. Na kraju je zaključio da je, s aspekta povjerilaca, prodaja osnovni cilj i način namirenja.

Poslanik Goran Tuponja, podsjetio je da je osnovni zadatak Anketnog odbora utvrđivanje činjenica u postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa. Iskazao je interesovanje za procjenu vrijednosti imovine i tražio pojašnjenje, imajući u vidu da se pominju tri procjene, jedna iz februara 2010. godine koja je za oko 2 miliona eura veća od procjene iz juna iste godine, kada je imovina procijenjena na 13,164 miliona, te da stečajni upravnik pominje i treću procjenu oko 19 miliona uključujući i opremu i mašine.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, naveo je da je upoznat sa procjenom iz februara 2010. godine, koju je, za vrijeme štrajka, na zahtjev državnih organa, uradila Uprava za nekretnine Podgorica, te da je ista služila da se vidi orijentaciona vrijednost imovine DKP-a da bi se rješavali problemi zbog kojih je došlo do štrajka. Dodao je da navedena procjena za njega nije obavezujuća, kao i da Uprava za nekretnine nije nadležna da u stečajnim postupcima daje procjenu, te da je, kada je otvoren stečajni postupak, u skladu sa svojim ovlašćenjima i zakonom, kao i odobrenjem suda angažovao ovlašćene procjenjivače. Dodao je da ima još jedna procjena odnosno izvještaj iz finansijskih bilansa stanja iz 2009. i 2010. godine kada stečajni dužnik iskazuje gubitke godinama. Ukazao je da je DKP imao nepokriveni gubitak od preko 15 miliona eura, te da su sami sebi pravili procjenu imovine kapitala i uvećavali vrijednost kako bi kroz revalorizaciju i amortizaciju smanjili iznos gubitaka, te da shodno navedenom procjena nije validna. Takođe, naveo je i da ima lična saznanja da je na istoj lokaciji nekoliko mjeseci prije i kasnije za manju cijenu prodavano zemljište.

Poslanik Goran Tuponja, komentarišući odgovore istakao je da su po njegovom mišljenju važne obje procjene, te da se moralo imati u vidu da je procjena rađena u februaru 2010. godine bila za 2 miliona viša od procjene iz juna iste godine. U odnosu na izjavu stečajnog upravnika vezanu za prvu procjenu iz februara 2010. godine, naveo je da su tu procjenu radili ljudi koji su imenovani kao komisija ispred Uprave za nekretnine, te da se ista ne može zanemariti.

Poslanik Predrag Sekulić, naveo je da, imajući u vidu saopštene činjenice g-dina Rakočevića, nema dilema oko zakonitosti stečajnog postupka, te da je po njegovom mišljenju kompletan postupak urađen u skladu sa zakonom i da je utvrđeno da sindikat nije imao primjedbi na prodaju imovine. Interesovalo ga je šta bi se po mišljenju stečajnog upravnika desilo da kompanija „Zetogradnja“ DOO Podgorica nije poslala ponudu, kao i da je stečajni upravnik u tom trenutku, po ponuđenoj cijeni odbio da proda imovinu DKP-a.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da bi imajući u vidu trenutnu situaciju u DKP-u, došlo do klasičnog stečaja i da ne bi bilo uslova za nastavak proizvodnje. Takođe, dodao je da nije bilo potencijalnog kupca da bi morao snižavati cijenu po 10% dok se ne proda i naveo primjere prodaje nekoliko privrednih društava koja su bila u stečaju. Takođe, dodao je da se plan reorganizacije ne bi mogao raditi sa 450 radnika.

Poslanik Predrag Sekulić, komentarišući odgovor iskazao je mišljenje da bi situacija bila gora nego sada, te da bi Crna Gora bila bez duvanske industrije i benefita po državnu kasu, kao i da zaposleni ne bi primili 6 miliona za zarade, te da bi sljedeći tender imao nižu cijenu za 10%. Takođe, interesovalo ga je oko čega manjinski akcionari vode sudski spor u odnosu na stečajnu upravu i u kojoj je fazi.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da je prvostepena presuda donešena, te da su manjinski akcionari tužbu da se ugovor oko kupoprodaje DKP-a proglasi ništavim podnijeli u aprilu 2013. godine, nakon dvije godine od izvršene prodaje. Dodao je da je prvostepeni sud dao svoje mišljenje, te da je nezadovoljna stranka izjavila žalbu, koja je od 14. septembra 2015. godine na Apelacionom sudu, te da se očekuje da će do kraja godine Apelacioni sud donijeti odluku. Dodao je da kada su stečajni upravnik i stečajni sudija saznali za tužbu manjinskih akcionara da je njihovo razmišljanje bilo da, ukoliko prvostepeni sud donese presudu protiv prodaje DKP-a, ne pišu žalbu, već da se raspiše novi tender sa početnom cijenom od 13,2 miliona i da se izmiri dosadašnji kupac.

Poslanik Aleksandar Damjanović, naveo je da su u prvom dijelu sjednice citirani odgovori ministra pravde, Zorana Pažina, u odnosu na četiri parnična postupka koji se vode, te da isti, shodno Odluci o otvaranju parlamentarne istrage ne utiču na rad Anketnog odbora.

Poslanik Almer Kalač, naveo je da će, imajući u vidu da predstavnici Novog sindikata DKP-a koji prisustvuju sjednici, nemaju pravo direktnog učesća i postavljanja pitanja, postaviti stečajnom upravniku jedno od pitanja iz dostavljenog dopisa. Interesovalo ga je da li su tačni navodi da stečajni upravnik, koji se navodi u Ugovoru o poslovnoj saradnji od 19. novembra 2010. godine, kao lice koje zastupa DKP nije potpisao Ugovor, već da ga je potpisao izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinović. Takođe, interesovalo ga je da li bi stečajni upravnik sa sadašnje vremenske distance, kada je u pitanju prodaja DKP-a postupio na isti način.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da je Plan reorganizacije usvojen 2. novembra 2010. godine, zatim da je sudija Rakočević donio rješenje o potvrđivanju Plana reorganizacije 16. novembra 2010. godine, te da se suzdržao potpisivanja navedenog Ugovora, imajući u vidu da je isti od 19. novembra 2010. godine, i da nakon usvajanja Plana reorganizacije nije bio stečajni upravnik, već da je njegova uloga u tom trenutku bila samo nadzorna. Ukazao je da je njegova uloga bila da prati sprovođenje mjera izvršenja Plana reorganizacije u smislu izmirenja povjerilaca, te da je sudu u tom pravcu dostavljao mjesečne izvještaje. Takođe, dodao je da je angažovao revizore koji su vršili reviziju svih završnih računa DKP-a i dostavljali izvještaje koje je on prosledivao sudu. U odnosu na drugo pitanje naveo je da mu je drago ako je malo pomogao da se spasi najstarija firma u Crnoj Gori odnosno DKP koji je formiran 1903. godine, te da bi opet postupio na isti način.

Poslanik Izet Bralić, postavio je pitanje g-dinu Rakočeviću, i iskazao interesovanje ko prema zakonu zastupa DKP od momenta uvođenja stečaja.

Sudija Privrednog suda Crne Gore u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, Dragan Rakočević, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da postoje dvije pravne situacije, po Zakonu o insolventnosti privrednih društava i po Zakonu o stečaju, te da

od momenta kada sud donose rješenje o otvaranju stečajnog postupka, bez obzira da li ima žalbi, sve funkcije organa upravljanja preuzima stečajni upravnik, pa i funkciju zakonskog zastupnika. Ukazao je da postoji samo jedna pravna situacija kada bivši vlasnici mogu pravno da djeluju u stečajnom postupku, a to je podnošenje plana reorganizacije, te da bez obzira što su im upravljačka i zastupnička prava suspendovana imaju pravo na podnošenje pravnog lijeka, odnosno žalbe na otvaranje stečajnog postupka. Druga situacija i po Zakonu o stečaju i Zakonu o insolventnosti privrednih društava je kada se najavi plan reorganizacije, te da za period podnošenja, izglasavanja i njegovog potvrđivanja prolazi 90 dana, s tim što je moguće da sud rok produži još 120 dana, kada stečajni upravnik zadržava određeni broj ljudi i da zavisno od njegovog odnosa i odobrenja suda može do perioda dok se plan ne izglasa ostvariti određena upravljačka prava, a njihov obim, ovlašćenja i sadržaj isključivo zavise od stečajnog suda, a nakon izglasavanja plana reorganizacije shodno Zakonu o stečaju iz 2011. godine prestaje funkcija stečajnog upravnika, preduzeće nastavlja da radi i povjerioci su ti koji kontrolišu izvršenje plana, dok po Zakonu o insolventnosti privrednih društava stečajni upravnik zadržava nadzornu funkciju ostvarivanja plana reorganizacije, dok odluke donose ovlašćena lica koja su naznačena u planu reorganizacije, a da li će se to poklopiti sa bivšim organima upravljanja to zavisi od toga kako je plan reorganizacije koncipiran, jedino mimo plana organi upravljanja ne mogu da umanje stečajnu masu i ne može doći do prodaje ako to nije predviđeno, te da stečajni upravnik u tom dijelu raspolaže samo onim novčanim sredstvima koja čine stečajnu masu i obavlja aktivnosti, koje nijesu vezane za djelatnost, već za izmirenje stečajnog postupka, međutim ukoliko dođe do kršenja plana reorganizacije sud to konstatuje, i donosi rješenje i odluke, kada opet na scenu stupa stečajni upravnik. Naveo je da misli da je ovo jedini predmet koji se još u Sudu vodi po Zakonu o insolventnosti privrednih društava, te da je drugo rješenje praktičnije da kada se plan izglasa da se stečajni postupak obustavi. Dodao je da je plan novi ugovor između dužnika i povjerioca, te da ima snagu izvršne isprave i prinude sa elementima javnog karaktera, te da je država ta koja garantuje da će se obaveze iz plana ispuniti kroz takozvano prinudno izvršenje, jer ukoliko se ne ispune obaveze iz plana reorganizacije ima se pravo na pokretanje izvršnog postupka ili stečaja. Dodao je i da zakon ne predviđa rok za ispunjenje obaveza koje su planom reorganizacije predviđene, međutim da ukoliko obaveza za isplatu zarade iz ranijeg perioda dospijeva 1. u mjesecu uobičajeni je rok za ispunjenje 15 dana, te da su to standardi obligacionog prava i istekom tog roka stečajni upravnik odnosno povjerilac poseže za pravnim sredstvima.

Poslanika Izeta Bralića, intresovalo je takođe, da li je tačno da g-din Raičević nije potpisao Ugovor o poslovnoj saradnji od 19. novembra 2010. godine, imajući u vidu da na Ugovoru stoji njegovo ime, te da li postoji pisana odluka kojom su prenešena ovlašćenja i ukoliko postoji da li je to uradio stečajni upravnik ili sudija.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, naveo je, nakon uvida u pomenuti Ugovor, koji mu je dostavio predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović, da nije potpisao navedeni Ugovor, već da je isti potpisao izvršni direktor DKP-a, Slavoljub Vukašinović i dodao da nikada nije potpisao ništa što se tiče komercijalnog poslovanja DKP-a, te da poslije potvrđivanja Plana reorganizacije nije ni imao pravo na to.

Poslanik Izet Bralić, komentarišući odgovor naveo je da je od g-dina Rakočevića dobio odgovor da firmu u stečaju zastupa stečajni upravnik i da je zbog toga postavio gore navedeno pitanje g-dinu Raičeviću. Intresovalo ga je zašto je Ugovor potpisao neko drugi ako je zakonska obaveza

stečajnog upravnika da zastupa firmu i „stavlja“ potpis i ukoliko je potpisao neko ko nema ovlaštenja da li postoji odluka stečajnog suda da neko drugi može da potpiše dokument.

Stečajni upravnik Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju, Veselin Raičević, naveo je da je stečaj otvoren 25. maja 2010. godine, zatim da je Plan reorganizacije izglasan 2. novembra 2010. godine i potvrđen rješenjem suda 16. novembra 2010. godine, te da je do potvrđivanja Plana bio on ovlašten ili da neko drugi potpisuje pod njegovim ovlaštenjem. Dodao je da su Planom reorganizacije koji je usvojen predviđeni organi upravljanja, zatim da je stečajni upravnik razriješen, te da će ukupnim procesom rukovoditi izvršni direktor, sa menadžerom proizvodnje, menadžerom za koordinaciju i upravljanje ljudskim resursima, menadžerom za pravne poslove, menadžerom za komercijalne poslove i menadžerom za ekonomsko-finansijske poslove, a da će poslove koordinacije realizacije Plana reorganizacije obavljati Odbor direktora DKP-a, te da su oni od 16. novembra 2010. godine ovlaštena lica za rad i rukovođenje DKP-om, te da on od tada nije nadležan.

Poslanik Izet Bralić, komentarišući odgovor naveo je da je razjašnjena dilema koja je bila prisutna, kako u javnosti, tako i među članovima Odbora.

Predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović, zaključio je raspravu i podsjetio je da sutra, 14. oktobra 2015. godine, u 10:00 časova nastavlja sa sedmom sjednicom Anketnog odbora, na kojoj će izjave dati Mimir Mugoša, gradonačelnik Glavnog grada Podgorice, u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica, kao i ovlašćeni predstavnici kompanije „Zetogradnja“ DOO Podgorica Blagota Radović i Ratko Radonjić.

* * *

Sjednica je završena u 15:30 časova.

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis sa sjednice.

* * *

Broj: 00-63-17/15-

SEKRETARIJAT ODBORA
Demir Mujević

PREDSJEDNIK ODBORA
mr Aleksandar Damjanović